

Borislav Batin

Neispričana priča

Ima bar jedna neispričana priča, ima, siguran sam da ima; u toj priči postoji nikad nepomenuti lik, lik, koji ne ulazi u ispričane priče, već samo u one nikad neispričane, nepostojeće i neiskazane rečima, nedodirnite čulima, van ljudskog srca i razuma...postoje, treba da postoje nazovimo ih: metafizičke priče sa metafizičkim likovima i metafizičkim događajima, koji se odvijaju van svih nam poznatih prirodnih i neprirodnih zakona, van logosa, van saznanja, sa likovima koji su bez oblika i forme.

Ta bi priča, mogla da bude o tački.

Ta tačka je ujedno jednina u množini i množina u jednini.

Uvek odsutna, neuhvatljiva ali ujedno i sveprisutna i svepostojana, apsolutno nepokretna i apsolutno pokretna,

vanvremenska i ujedno vremenski sveobuhvatna...

Dakle...tačka...

Priča o tački.

Početak svake priče je tačka.

Kraj svake priče je tačka.

I tačka...

Eto to je ta neispričana priča o tački, priča koju vam nisam ispričao...i

koja se nikada neće ispričati.

Jer ta priča nestaje, od početne do poslednje tačke, odnosno, ta tačka, da bi bila tačka, mora biti svesna da je tačka.

To je to svesno nešto, u besvesnom ništa, o kome nam tačka, kao da priča sve ispričane priče u samo jednoj neispričanoj priči...o:

Neispričanoj priči o tački...